

Pháp hội 42: BỒ-TÁT DI-LẶC HỎI NHỮNG ĐIỂM NGHI

Tôi nghe như vậy:

Một thời Đức Phật ở nước Ba-la-nại, trong rừng Thí lộc, cùng chúng đại Tỳ-kheo năm trăm người đều hội họp, tất cả đều là tri thức của đại chúng, danh hiệu các vị là:

A-nhã Kiền-trần-như, Ma-ha Ca-diếp, Ưu-lâu-tần-loa Ca-diếp, Già-gia Ca-diếp, Na-đề Ca-diếp, Xá-lợi-phất, Đại Mục-kiền-liên, A-nan, La-hầu-la... Đều là bậc Thượng thủ.

Còn có một vạn Đại Bồ-tát đều đến hội họp. Danh hiệu các vị ấy là Bồ-tát Thiện Ý, Bồ-tát Tăng Thượng Ý, Bồ-tát Kiên Cố Ý, Bồ-tát Sư Tử Ý, Bồ-tát Quan Thế Âm, Bồ-tát Đại Thế Chí, Bồ-tát Biện Tích, Bồ-tát Mỹ Âm, Bồ-tát Thắng Tràng, Bồ-tát Tín Tuệ, Bồ-tát Thủy Thiên, Bồ-tát Đế Thắng, Bồ-tát Đế Thiên, Bồ-tát Vô Phan Duyên, Bồ-tát Cụ Biện Tài, Bồ-tát Thần Thông Diệu Hoa, Bồ-tát Di-lặc, Văn-thù-sư-lợi Pháp vương tử... đều là bậc Thượng thủ.

Đức Thế Tôn có vô lượng trăm ngàn đại chúng vây quanh cúng dường cung kính mà vì họ thuyết pháp.

Bấy giờ Bồ-tát Di-lặc ở trong chúng đứng dậy, để hở vai áo bên phải gối phải chấm đất, chấp tay đảnh lễ mà bạch Đức Phật:

–Bạch Thế Tôn! Con có chút nghi nay muốn thỉnh hỏi Như Lai, ngưỡng mong cho phép.

Đức Phật dạy:

–Này Di-lặc! Nếu có chỗ nghi cho phép ông hỏi, ta sẽ giải nói cho ông vui mừng.

Được Phật hứa cho, Bồ-tát Di-lặc vui mừng hơn hở bạch Đức Phật:

–Bạch Thế Tôn! Bồ-tát thành tựu mấy pháp, được lìa ác đạo và ác tri thức mà mau chứng Vô thượng Bồ-đề?

Đức Phật dạy:

–Lành thay, lành thay! Này Di-lặc! Nay ông thương xót tất cả, muốn lợi ích an vui cho trời, người mà hỏi nơi Như Lai về pháp sâu ấy. Ông nên lắng nghe khéo suy nghĩ, ta sẽ vì ông mà phân biệt giải nói.

–Bạch Thế Tôn! Con xin ưa thích được nghe.

–Này Di-lặc! Có một pháp mà Bồ-tát thành tựu thì lìa các ác đạo và ác tri thức, có thể mau chứng đắc Vô thượng Bồ-đề. Đó là phát tâm Bồ-đề ý nguyện thù thắng.

Còn có hai pháp lìa các ác đạo và ác tri thức, có thể mau chứng được Vô thượng Bồ-đề. Những gì là hai?

1. Xa-ma-tha thường siêng tu tập định.
2. Với Tỳ-bát-xá-na thì được thiện xảo.

Còn có ba pháp lìa các ác đạo và ác tri thức, có thể mau chứng được Vô thượng Bồ-đề. Những gì là ba?

1. Thành tựu đại Bi.
2. Tu tập pháp không.
3. Đủ với cả pháp chẳng sinh phân biệt.

Còn có bốn pháp lìa các ác đạo và ác tri thức, có thể mau chứng được Vô thượng Bồ-đề. Những gì là bốn?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

1. An trụ tịnh giới.
2. Lìa các lưới nghi.
3. Thích A-lan-nhã.
4. Khởi tâm chánh kiến.

Còn có năm pháp lìa các ác đạo và ác tri thức, mau có thể chứng được Vô thượng Bồ-đề. Những gì là năm?

1. An trụ pháp không.
2. Chẳng cầu tìm lỗi người.
3. Thường tự quan sát.
4. Yêu thích chánh pháp.
5. Nhiếp hộ người.

Còn có sáu pháp lìa các ác đạo và ác tri thức, có thể mau chứng được Vô thượng Bồ-đề. Những gì là sáu?

1. Không có tham dục.
2. Chẳng sinh sân khuể.
3. Chẳng khởi ngu si.
4. Thường lìa lời dung tục.
5. An trụ tánh không.
6. Tâm như hư không.

Còn có bảy pháp lìa các ác đạo và ác tri thức, có thể mau chứng được Vô thượng Bồ-đề. Những gì là bảy?

1. An trụ chánh niệm.
2. Thành tựu trạch pháp.
3. Phát khởi tinh tấn.
4. Thường sinh hoan hỷ.
5. Thân được khinh an.
6. Trụ các thiền định.
7. Có đủ hành xả.

Còn có tám pháp lìa các ác đạo và ác tri thức, có thể mau chứng được Vô thượng Bồ-đề. Những gì là tám?

1. Chánh kiến.
2. Chánh tư duy.
3. Chánh ngữ.
4. Chánh nghiệp.
5. Chánh mạng.
6. Chánh tinh tấn.
7. Chánh niệm.
8. Chánh định.

Còn có chín pháp lìa các ác đạo và ác tri thức, có thể mau chứng Vô thượng Bồ-đề. Những gì là chín?

1. Xa lìa các pháp tham dục, ác bất thiện mà an trụ Sơ thiền tầm tư hỷ lạc tâm nhất cảnh tánh.

2. Xa lìa tầm tư, an trụ nhị thiền, nội tịnh hỷ lạc tâm nhất cảnh tánh.

3. Xa lìa hỷ, an trụ tam thiền xả niệm tuệ lạc tâm nhất cảnh tánh.

4. Xa lìa ưu khổ và hỷ lạc an trụ tứ thiền, xả niệm thanh tịnh vô khổ vô lạc, tâm

nhất cảnh tánh.

5. Vượt quá sắc tướng, không bám víu dị biệt, an trụ vô biên hư không xứ định.
 6. Vượt qua vô biên hư không xứ định rồi, có thể an trụ vô biên thức xứ định.
 7. Vượt qua vô biên thức xứ định rồi, có thể an trụ vô sở hữu xứ định.
 8. Vượt qua vô sở hữu xứ định rồi, có thể an trụ phi tướng, phi phi tướng xứ định.
 9. Vượt qua phi tướng, phi phi tướng xứ định rồi có thể an trụ diệt thọ tướng định.
- Còn có mười pháp xa lìa ác đạo và ác tri thức, có thể mau chứng được Vô thượng

Bồ-đề. Những gì là mười?

1. Khéo có thể thành tựu Kim cang Tam-muội.
2. Thành tựu Xứ phi xứ tương ứng Tam-muội.
3. Thành tựu Phương tiện hành Tam-muội.
4. Thành tựu Biến chiếu minh Tam-muội.
5. Thành tựu Phổ quang minh Tam-muội.
6. Thành tựu Phổ biến chiếu minh Tam-muội.
7. Thành tựu Bảo nguyệt Tam-muội.
8. Thành tựu Nguyệt đăng Tam-muội.
9. Thành tựu Xuất ly Tam-muội.
10. Thành tựu Thắng tràng tý ấn Tam-muội.

Này Di-lặc! Thành tựu các pháp như vậy rồi, Bồ-tát lìa các ác đạo và ác tri thức, có thể mau chứng đắc Vô thượng Bồ-đề.

Được nghe pháp rồi, Bồ-tát Di-lặc rất vui mừng để hỏ vai áo bên phải, gối phải chấm đất chấp tay cung kính ở trước Phật, nói kệ tán thán:

*Phật ở kiếp quá khứ
Bỏ vợ con yêu thương
Đầu mắt và xương tủy
Bố thí đến bờ kia.
Phật thường hộ cấm giới
Như trâu mao mấn đuôi
Tối thắng không ngang sánh
Trì giới đến bờ kia.
Phật dùng sức nhẫn nhục
Bỏ lìa các đấu tranh
Chẳng cầu tìm lỗi người
Nhẫn nhục đến bờ kia.
Phật dùng sức tinh tấn
Được vô thượng tịch tĩnh
Thường rớt ráo an vui
Tinh tấn đến bờ kia.
Phật dùng sức thiền định
Hay diệt trừ tội nơ
Làm Đạo Sư trời, người
Thiền định đến bờ kia
Phật dùng sức trí tuệ
Khéo biết rõ các pháp
Tự tánh vô sở hữu*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Bát-nhã đến bờ kia.
Phật tại cõi Bồ-đề
Hàng phục các quân ma
Đầy đủ trí tối thắng
Thành tựu đạo Vô thượng.
Đạo Sư sức vô úy
Ở nước Ba-la-nại
Chuyển pháp luân thanh tịnh
Đẹp phá các ngoại đạo,
Trí tuệ lớn Vô thượng
Ra khỏi các thế gian
Hay phóng ánh sáng sạch
Khéo nói các pháp yếu,
Như Lai sắc thanh tịnh
Trí tuệ và công đức
Vượt quá các thế gian
Hay đến bờ bên kia.*

Trưởng lão A-nan bạch Đức Phật:

–Bạch Thế Tôn! Bồ-tát Di-lặc này rất hy hữu, hay thành tựu vô lượng biện tài, tùy theo tâm niệm của chúng sinh, mà bình đẳng thuyết pháp, nhưng đối với văn tự không có chỗ chấp trước.

Đức Phật dạy:

–Đúng như vậy! Đúng như lời ông nói! Nay A-nan! Bồ-tát Di-lặc đâu phải chỉ có hôm nay ở trước ta nói kệ tán thán Phật, mà từ quá khứ mười vô số kiếp, thuở ấy có Phật xuất thế hiệu Diệm Quang Du Hý Diệu Âm Tự Tại Vương Như Lai Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hành Túc, Thiện Thế, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn. Bấy giờ có một Bà-la-môn tên Hiền Thọ, thân tướng đầy đủ ai thấy cũng đều vui mừng, từ trong vườn đi ra thấy Đức Như Lai đoan chánh thù diệu, các căn tịch tĩnh, đặc Xa-ma-tha như ao nước trong sạch không bọt nhơ, có ba mươi hai tướng tốt và tám mươi vẻ đẹp kèm theo để tự trang nghiêm, như cây Sa-la nở hoa, như núi Tu-di cao vợi hơn cả, vẻ mặt tươi vui như trăng tròn, chiếu sáng rực rỡ như mặt trời tỏ rạng, thân hình tròn trịa như cây Ni-câu-đà.

Thấy tướng thù thắng của Phật Như Lai, Hiền Thọ sinh lòng tịnh tín, suy nghĩ rằng: “Hy hữu thay! Thế Tôn hay thành tựu vô lượng công đức trang nghiêm như vậy. Tôi cũng nguyện vị lai sẽ thành tựu thân công đức như vậy.”

Phát nguyện xong, Hiền Thọ gieo mình xuống đất lại tự nghĩ rằng: “Nếu đời đương lai tôi sẽ được thân Phật, nguyện chân Như Lai đạp lên mình tôi.”

Biết ý nghĩ ấy, Đức Phật Như Lai liền lấy chân mình dẫm lên thân Hiền Thọ. Lúc Đức Phật Như Lai hạ chân xuống, Hiền Thọ được Vô sinh pháp nhẫn. Đức Phật Như Lai quay lại bảo chúng Tỳ-kheo rằng: “Các ông chớ đạp lên mình Hiền Thọ. Vì sao? Vì đây là Đại Bồ-tát nay đã chứng Vô sinh pháp nhẫn, lại hay thành tựu Thiên nhân, Thiên nhĩ tha tâm tức trụ thân cảnh trí thông.”

Hiền Thọ liền ở trước Đức Phật Diệm Quang nói kệ tán thán rằng:

*Phật ở mười phương cõi
Tối tôn tối vô thượng*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vượt hơn các thế gian
Nay con cúi đầu lạy.
Như Lai đại quang minh
Chói che cả trời trăng
Vượt hơn các thế gian
Nay con cúi đầu lạy.
Ví như sư tử hống
Muông thú đều kinh sợ
Thế Tôn đại oai đức
Xô dẹp các ngoại đạo,
Tướng lông trắng giữa mày
Trong sáng như pha lê
Chiếu khắp các thế gian
Vượt hơn trên tất cả.
Thế Tôn không ai bằng
Lòng chân thiên bất luân
Thanh tịnh hóa thế gian
Hay chấn động trời đất,
Thành tựu đạo xuất ly
Vượt qua biển phiền não
Đem của cải công đức
Tùy ý ban tất cả.
Như Lai giới thanh tịnh
Xuất sinh các công đức
Không có lòng thương ghét
Dường như cõi đại địa,
Do nơi sức trí tuệ
Biết rõ các pháp không
Chúng sinh và thọ giả
Phân biệt chẳng nắm bắt
Khéo rành tánh chúng sinh
Tâm hành và sở nguyện
Làm đèn sáng cho đời
Lợi ích tất cả loài.
Thế gian khổ bức bách
Trôi chìm trong dòng sâu
Phật thường vì chúng sinh
Phát sức tinh tấn lớn.
Thế Tôn lìa phiền não
Sinh, già và bệnh, chết
Ở đời như hư không
Tất cả không nhiễm ô.
Trí tuệ oai quang lớn
Hay phá tất cả tối
Lìa hẳn tham, sân, si

Nay con cúi đầu lạy.

Bồ-tát Hiền Thọ được thần thông đến nay chẳng còn thoái thất. Nay A-nan! Hiền Thọ thuở ấy chính là Đại Bồ-tát Di-lặc, nay ở trong hội này.

–Bạch Thế Tôn! Đại Bồ-tát Di-lặc từ lâu đã chứng Vô sinh pháp nhẫn, vì sao chẳng được Vô thượng Bồ-đề?

–Này A-nan! Bồ-tát có hai thứ trang nghiêm và hai thứ nhiếp thủ. Đó là nhiếp thủ chúng sinh và trang nghiêm chúng sinh, nhiếp thủ cõi Phật và trang nghiêm cõi Phật.

Thuở quá khứ lúc tu hạnh Bồ-tát, Bồ-tát Di-lặc thường thích nhiếp thủ và trang nghiêm cõi Phật, còn ta thì thường ưa nhiếp thủ và trang nghiêm chúng sinh. Bồ-tát Di-lặc tu hạnh Bồ-tát, trải qua bốn mươi kiếp bấy giờ ta mới phát tâm Vô thượng Bồ-đề, do vì ta có sức dũng mãnh tinh tấn nên siêu việt chín kiếp, ở trong Hiền kiếp này thành Vô thượng Bồ-đề.

Này A-nan! Ta do mười pháp mà chứng Bồ-đề: Một là hay xả thí vật sở ái, hai là hay thí vợ sở ái, ba là hay thí con sở ái, bốn là hay thí đầu sở ái, năm là hay thí mắt sở ái, sáu là hay thí ngôi vua sở ái, bảy là hay thí thân bảo sở ái, tám là hay thí máu thịt sở ái, chín là hay thí xương tủy sở ái, mười là hay thí thân phần sở ái. Ta thực hành mười pháp này mà được Vô thượng Bồ-đề.

Này A-nan! Còn có mười pháp có thể chứng Bồ-đề. Những gì là mười?

1. Hộ giới công đức.
2. Thành tựu nhẫn lực.
3. Phát khởi tinh tấn.
4. Được các thiền định.
5. Có đại trí tuệ.
6. Thường chẳng bỏ lìa các chúng sinh.
7. Khởi tâm bình đẳng đối với chúng sinh.
8. Thường tu tập pháp không.
9. Khéo hay thành tựu chân tính không chân thật.
10. Khéo có thể thành tựu vô tướng, vô nguyện.

Ta thực hành mười pháp này, mà được Vô thượng Bồ-đề.

Này A-nan! Thuở quá khứ lúc hành đạo Bồ-tát, Bồ-tát Di-lặc chẳng có thể xả thí tay chân đầu mắt, chỉ dùng thiện xảo phương tiện đạo hạnh an lạc mà tích tập Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là Bồ-tát Di-lặc thuở quá khứ, lúc hành đạo Bồ-tát chỉ dùng thiện xảo phương tiện đạo hạnh an lạc, mà tu tập Vô thượng Bồ-đề?

–Này A-nan! Thuở quá khứ lúc hành đạo Bồ-tát, Di-lặc ngày đêm sáu thời, để hở vai áo bên phải gối phải chấm đất, chấp tay đánh lễ ở trước chư Phật mà nói kệ rằng:

*Nay con quy mạng lễ
Tất cả mười phương Phật
Bồ-tát chúng Thanh văn
Đấng Đại Tiên Thiên nhân,
Cùng lễ tâm Bồ-đề
Lìa xa các ác đạo
Hay được sinh lên trời
Cho đến chứng Niết-bàn.
Nếu con phạm chút tội*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Theo tâm mà sinh ra
Nay con ở trước Phật
Sám hối cho tiêu diệt.
Nay thân, khẩu, ý con
Đồn chứa các công đức
Nguyện làm nhân Bồ-đề
Sẽ thành đạo Vô thượng.
Trong cõi nước mười phương
Những người cúng dường Phật
Và Phật vô thượng trí
Nay con đều tùy hỷ,
Có tội đều sám hối
Phước đức đều tùy hỷ
Nay con lễ chư Phật
Nguyện thành vô thượng trí.
Các Bồ-tát mười phương
Chứng được bậc Thập địa
Nay con cúi đầu lạy
Nguyện mau chứng Bồ-đề,
Được chứng Bồ-đề rồi
Xô dẹp các quân ma
Chuyển pháp luân thanh tịnh
Lợi ích loài chúng sinh.
Thường nguyện ở thế gian
Vô lượng câu-chi kiếp
Gióng trống pháp vang rền
Độ thoát khổ chúng sinh.
Tôi bị ngập bùn dục
Bị dây tham trói buộc
Nhiều các thứ triền phược
Nguyện Phật thương soi xét.
Chúng sinh dù tội nặng
Chư Phật chẳng chán bỏ
Nguyện dùng đại Từ bi
Độ thoát biển sinh tử.
Hiện tại chư Thế Tôn
Quá khứ, vị lai Phật
Bồ-tát đạo đã làm
Nay con nguyện tu học.
Đầy đủ Ba-la-mật-đa
Thành tựu sáu Thần thông
Độ thoát các chúng sinh
Chứng được đạo Vô thượng.
Biết rõ các pháp không
Không tướng cũng không tánh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Không trụ, không biểu thị
Chẳng sinh cũng chẳng diệt.
Lại như Đấng Đại Tiên
Khéo rõ pháp vô ngã
Không Bồ-đặc-già-la
Cho đến không thọ giả.
Với các sự bố thí
Chẳng chấp ngã, ngã sở
Vì an lạc chúng sinh
Thí cho không bợn sền.
Nguyện vật tôi bố thí
Chẳng cần dụng công sinh
Quan sát biết rõ không
Đủ Thí ba-la-mật.
Trì giới không khuyết giảm
Được Phật tịnh Thi-la
Do vì không chỗ trụ
Đủ Giới ba-la-mật.
Nhẫn nhục như bốn đại
Chẳng sinh tâm phân biệt
Do vì không sân khuể
Đủ Nhẫn ba-la-mật.
Nguyện dùng sức thân tâm
Phát khởi đại tinh tấn
Kiến cố không lười biếng
Đủ Cần ba-la-mật.
Do như huyễn như hóa
Và dững mãnh tinh tấn
Kim cang các Tam-muội
Đủ Thiên ba-la-mật.
Nguyện chứng Tam-muội trí
Nhập vào ba Giải thoát
Rõ bình đẳng ba đời
Đủ Tuệ ba-la-mật.
Chư Phật diệu sắc thân
Quang minh oai đức lớn
Bồ-tát tinh tấn hạnh
Nguyện con đều tròn đầy.
Bồ-tát Di-lặc ấy
Siêng tu hạnh như vậy
Đủ sáu pháp Ba-la-mật-đa
An trụ bậc Thập địa.*

Này A-nan! Bồ-tát Di-lặc an trụ thiện xảo phương tiện như vậy, tu tập Vô thượng Bồ-đề.

Này A-nan! Thuở xưa ta cầu đạo, nhận lấy vô lượng khổ mới có thể tu tập Vô

thượng Bồ-đề.

Thuở xa xưa, có Thái tử tên Kiến Nhất Thiết Nghĩa, đoan chánh đẹp lạ có đủ các tướng tốt, ai thấy cũng đều vui mừng. Một hôm Thái tử du ngoạn, thấy một bệnh nhân đau khổ nặng, Thái tử xót thương hỏi thăm: Nay bệnh của người há lại không có thuốc để chữa lành sao?

Bệnh nhân nói kệ đáp Thái tử:

*Bệnh tôi khó tìm thuốc
Thế gian chẳng có được
Quốc vương cũng không có
Hướng là kẻ mắc bệnh,
Người giỏi nói y phương
Thông đạt các sách vở
Dù muốn trị bệnh này
Thuốc ấy khó có được.*

Thái tử nói kệ bảo bệnh nhân:

*Vàng bạc châu ma-ni
Cho đến các voi ngựa
Cần gì xin người nói
Để trừ khổ cho người.*

Bệnh nhân lại nói kệ bạch Thái tử:

*Nếu uống huyết thái tử
Chắc tôi được an vui
Xin thái tử vui lòng
Cho tôi hết đau khổ.*

Thái tử liền nói kệ bảo bệnh nhân:

*Nếu tôi vì chúng sinh
Mà phải đọa địa ngục
Nhiều kiếp còn chịu được
Hướng là thân huyết này.*

Lúc ấy Thái tử lấy dao bén đâm vào thân chảy máu, bảo bệnh nhân tùy ý uống chẳng hề có một niệm hối hận.

Này A-nan! Thái tử Kiến Nhất Thiết Nghĩa thuở xưa kia chính là thân ta vậy. Nước bốn biển lớn còn có thể đong lường, lúc hành đạo Bồ-tát ta xả thí máu trong thân mình chẳng tính kể được.

Này A-nan! Thuở xa xưa có Thái tử tên Diệu Hoa, đoan chánh đẹp lạ đủ các tướng tốt, người thấy vui mừng. Một hôm thái tử du ngoạn, thấy một bệnh nhân ốm gầy sinh lòng thương hỏi thăm: Nay bệnh của người lẽ nào lại không có thuốc chữa lành sao?

Bệnh nhân nói kệ bạch Thái tử:

*Thế gian có lương y
Chẳng chữa được bệnh tôi
Xin ngài rủ lòng thương
Trừ đau khổ cho tôi.*

Thái tử nói kệ bảo bệnh nhân:

*Tôi vì lợi thế gian
Tất cả đều bố thí*

*Thân phần và trần bảo
Cần gì xin người nói.*

Bệnh nhân nói kệ bạch Thái tử:

*Ví như Đại được vương
Tùy ý chữa lành bệnh
Cũng như nhật nguyệt sáng
Chiếu khắp các thế gian
Nếu được tủy thân ngài
Thoa khắp thân thể tôi
Bệnh này sẽ tiêu trừ
Mãi mãi được an vui.*

Thái tử liền nói kệ bảo bệnh nhân:

*Nếu có các chúng sinh
Đập thân tôi lấy tủy
Vì lợi ích thế gian
Lòng tôi chẳng ưu não.*

Thái tử liền tự đập nát thân, lấy tủy cho bệnh nhân tùy ý dùng không có chút niệm hối hận.

Này A-nan! Nên biết thuở xưa Thái tử Diệu Hoa kia, chính là thân ta. Nước bốn biển lớn có thể đong lường, thuở xưa ta hành đạo Bồ-tát, xả thí xương tủy nơi thân mình không thể tính kể được.

Này A-nan! Thuở xa xưa có vị vua tên Nguyệt Quang, đoan chánh đẹp lạ đủ tướng tốt, người thấy vui mừng, du ngoạn thấy một người mù ăn xin, chạnh lòng thương nhà vua hỏi: Người cần dùng gì ta sẽ cấp cho, hoặc đồ ăn uống, y phục, đồ trang sức, châu ngọc, trần bảo, tùy ý người muốn ta sẽ ban cho.

Người mù nói kệ thưa quốc vương:

*Đại vương như nhật nguyệt
Ánh sáng soi thế gian
Đầy đủ thắng công đức
Chẳng lâu sinh lên trời,
Tất cả màu sắc đẹp
Nay tôi đều chẳng thấy
Xin vua đại Từ bi
Ban tôi mắt của vua.*

Vị vua nói kệ đáp người mù:

*Người mau đến lấy mắt
Cho người được an vui
Tôi nguyện đến đời sau
Được mắt Phật thanh tịnh,
Tôi hành đạo Bồ-tát
Tất cả đều xả thí
Nếu tôi chẳng cho người
Thì trái với bản nguyện.*

Vua Nguyệt Quang liền tự móc tròng mắt mình, thí cho người mù tùy ý dùng chẳng có một niệm hối hận. Này A-nan! Nên biết thuở xưa vua Nguyệt Quang kia chính là

thân ta. Núi Tu-di còn có thể đo lường, lúc ta hành đạo Bồ-tát, bố thí con mắt của mình chẳng thể kể đếm được.

Này A-nan! Bồ-tát Di-lặc lúc hành đạo Bồ-tát có phát nguyện rằng: “Nếu các chúng sinh bớt đi tham, sân, si, thành tựu mười điều lành, thì bấy giờ tôi sẽ thành Vô thượng Bồ-đề.”

Này A-nan! Đời đương lai, có các chúng sinh, bớt đi tham, sân, si thành tựu mười điều lành, bấy giờ Bồ-tát Di-lặc sẽ thành Vô thượng Bồ-đề. Vì sao? Vì do sức bản nguyện của Bồ-tát.

Này A-nan! Thuở xưa lúc hành đạo Bồ-tát, ta phát thệ nguyện rằng: “Tôi nguyện sẽ ở nơi đời ác năm trước, các chúng sinh ác tham, sân, si quá nặng, họ chẳng hiếu thảo với cha mẹ, chẳng kính bậc tôn trưởng, cho đến quyến thuộc chẳng hòa thuận nhau, bấy giờ tôi sẽ thành Vô thượng Bồ-đề.” Do bản nguyện như vậy, nên nay ta vào thành ấp, thôn xóm, có nhiều chúng sinh khinh khi mắng ta, họ dùng pháp đoạn, pháp thường tụ chúng hội họp. Hoặc lúc ta đi khát thực, họ rải đất bụi, họ trộn thuốc độc cho ta ăn. Hoặc họ dùng nữ nhân hủy báng ta.

Này A-nan! Nay ta do sức bản nguyện khởi tâm đại Bi vì các chúng sinh ấy nói pháp.

Trưởng lão A-nan bạch:

–Bạch Thế Tôn! Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác hay làm việc khó làm, hay nhẫn việc khó nhẫn, người chẳng điều phục đều khiến điều phục, gánh vác những chúng sinh tội cấu như vậy, mà nói pháp cho họ.

Đức Phật dạy:

–Đúng như lời ông nói! Vì sao? Vì do đại Bi của Như Lai nhiếp lấy chúng.

–Bạch Thế Tôn! Con nghe thệ nguyện vững chắc của Như Lai, mà toàn thân con lông tóc dựng đứng. Bạch Thế Tôn! Kinh này tên là gì, chúng con phải tụng trì thế nào?

–Này A-nan! Kinh này tên là Di-lặc Sở Vấn, cũng tên là Vãng Tích Bản nguyện Nhân Duyên, ông nên tụng trì như vậy.

Đức Phật nói kinh này rồi, Bồ-tát Di-lặc, Tôn giả A-nan, tất cả thế gian Trời, Người, A-tu-la, Càn-thát-bà... nghe lời Phật dạy đều rất vui mừng, tín thọ tụng hành.

